

Το πρόβλημα του κακού (Δρ. Δημήτριος Κ. Γερούκαλης, Νευρολόγος - Ψυχίατρος)

Categories : [ΥΓΕΙΑ - ΔΙΑΤΡΟΦΗ](#)

Date : 10 Ιουνίου, 2010

Στα πλαίσια της χειραγωγήσεως του μετα-ανθρώπου (μαζανθρώπου) του δυτικού πολιτισμού, περιλαμβάνεται και η επίθεση στην προσωπική υπευθυνότητα.

Η βίωση της πραγματικής ζωής, χαρά, λύπη, φόβος, δυστυχία, απογοήτευση, θάνατος, βαφτίζεται «ψυχοτραυματικό» γεγονός που απειλεί την ζωή και ο άνθρωπος που βιώνει έντονα τα συναισθήματα αυτά βαφτίζεται «άρρωστος» που έχει ανάγκη τον ειδικό.

Είναι η γνωστή συνταγή «κατασκευής» θυμάτων. Γι' αυτό βλέπουμε, και στην Ελλάδα, μια σταθερά αυξανόμενη τάση της παρουσίας του λεγομένου «συμβούλου κρίσεων ή παρηγοριάς».

Έχει ψυχιατροποιηθεί σχεδόν κάθε πτυχή της προσωπικής και κοινωνικής ζωής (μια ανάγνωση στο αμερικάνικο ταξινομικό σύστημα ψυχικών παθήσεων θα επιβεβαιώσει τα παραπάνω με πολύ σκληρό τρόπο) και έτσι οι άνθρωποι έχουν ανάγκη τον θεραπευτή τους! Η μεγαλύτερη παγίδευση και εκμετάλλευση γίνεται στα περιβόητα «τραύματα» (ιδίως της παιδικής ηλικίας) και στην θεωρία -θεραπευτική παρέμβαση με την ανάκληση των μνημών. Στο ίδιο μήκος κύματος η ψυχοθεραπευτική παρέμβαση για το ταξίδι στο χρόνο πίσω για να «δουν τα τραύματα του παρελθόντος».

Ένα ταξίδι που αντίκειται πλήρως στη σύγχρονη φυσική και στα νέα μαθηματικά (αυτά με τα οποία μπορεί πλέον να ερμηνευθεί και ο κόσμος των αισθήσεών μας και ο κόσμος γενικά). Η σχετική βιβλιογραφία είναι αφηδιαστικά πλούσια, αλλά για πολλούς «θεραπευτές» δεν συμφέρει να την γνωρίσουν.

Η επιστήμη αυτή λοιπόν διογκώνει τα συμπτώματα και παράγει νέες κατηγορίες «ασθενειών» (π.χ. με τον όρο τραύμα εννοείται πλέον κάθε τι που μας αναστατώνει, ο εθισμός περιλαμβάνει κάθε «καταναγκαστική» και επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά, κ.λ.π.).

Η απάτη έγκειται στο ότι συμπεριφορές που οφείλονται σε επιλογές τρόπου ζωής και ιεραρχήσεις του βίου, ονομάζονται ασθένειες και τις αναλαμβάνει ο ειδικός θεραπευτής.

Κάποιοι θα βιαστούν να πουν ότι σ' αυτές τις συμπεριφορές διαπιστώνεται μεταβολή στην βιοχημεία και νευροφυσιολογία του εγκεφάλου.

Για όσους όμως γνωρίζουν καλύτερα τα πράγματα η ελεύθερη βούληση του ανθρώπου επιλέγει και ακολουθεί η μεταβολή στην βιοχημεία και νευροφυσιολογία του εγκεφάλου.

Η θεραπευτική αυτού του είδους επιζητεί την άρνηση των εμπειριών που μας κάνουν ανθρώπινους. Με αυτό σαν δεδομένο απειλείται η ελευθερία μας. Γιατί με το να καταπνίγεται η ατομική ευθύνη για χάρη της αυτοεκτιμήσεως, δημιουργείται μια απολιτικοποιημένη κοινωνία αποτελούμενη από ευχαριστημένα πλάσματα, που η μόνη ανάγκη τους είναι να τα διοικούν και να τα διατηρούν ατάραχα.

Παρανομαστής όλου αυτού του επικίνδυνου ιδεολογήματος είναι η επικρατήσασα στη Δύση άποψη για την κληρονομική ενοχή για την προσβολή της θείας δικαιοσύνης.

(Πηγή: [Ο.Ο.Δ.Ε.](#))